

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6Csp/95/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417212446
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4417212446.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci žalobcu: S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. XXX, zastúpený advokátom JUDr. Petrom Vachanom, so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 5, IČO: 42 350 026, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 08.06.2017 domáhal určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov. V žalobe žalobca uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorej súčasťou je poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu. Uviedol, že uvedená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, avšak táto neobsahuje všetky náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto sa domáha určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň uviedol, že má naliehavý právny záujem na určení, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu potreby odstránenia právnej neistoty na právnom vzťahu medzi nim a žalovaným, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 1MCdo/1/2009, podľa ktorého naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere má žalobca ako spotrebiteľ, keďže potrebuje mať vyriešenú otázku aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úroky a poplatky), pričom jeho postavenie sa stane istejšie.

2. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že na základe uvedenej zmluvy bol žalobcovi zo strany žalovaného poskytnutý úver v sume 1.500,- eur, ktorý mal splatiť v 42 mesačných splátkach po 81,82 eur, pričom mesačná splátka sa skladala zo splátky úveru v sume 46,99 eur a sumy 34,83 eur podľa dohody o poskytovaní služieb pričom poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý v sume 150,- eur s tým, že v bode 6 uvedenej zmluvy je uvedené, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je v sume 2.123,58 eur avšak táto suma je nesprávna, keďže zo súčinu počtu a výšky mesačných splátok je zrejmé, že celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť vrátane poplatku za poskytnutie úveru predstavuje sumu 3.586,44 eur. Uviedol, že je teda zrejmé, že žalovaný do celkovej sumy, ktorú bude musieť žalobca ako dlžník zaplatiť, nezahmul mesačnú platbu podľa dohody napriek tomu, že dohoda je k zmluve akcesorickou zmluvou

a priamo s ňou súvisí, keďže bez existencie zmluvy o úvere nemá dohoda žiadny právny ani faktický význam. Preto žalobcovi nie je zrejmé, z akého dôvodu nezahrnul žalovaný do celkovej sumy sumu poplatkov za služby podľa uvedenej dohody, pričom tento poplatok je nákladom žalobcu, ktorý bude musieť v súvislosti so zmluvou o úvere zaplatiť. Uviedol, že v zmluve o úvere nie je správne uvedená výška RPMN, ktorá v prepočte dosahuje 87,8 % a nie 25,22 % ako to uvádza žalovaný, a teda jej výška je v rozpore so zákonom. Uviedol, že v zmluve absentuje druh úveru, doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti úveru, uvedenie odplaty podľa § 55 ods. 6 Občianskeho zákonníka, uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami, adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, t.j. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písmeno a), c), f), j), k), l) zákona č. 129/2010 Z.z., a preto mal za to, že uvedený úver je podľa § 11 ods. 1 písmeno b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu uzavretú medzi stranami 29.5.2015, dohodu o poskytovaní služieb uzatvorenú medzi stranami dňa 29.5.2015.

3. K žalobe sa podaním zo dňa 27.07.2017 vyjadril žalovaný, ktorý namietal nepreukázanie naliehavého právneho záujmu žalobcu. Zároveň poukázal na to, že žalobca vytkol skutočnosť, že žalovaný do celkovej výšky RPMN nezahrnul odplatu za uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb napriek tomu, že ide o náklady úveru a uviedol, že táto dohoda je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere a teda má právnu povahu individuálneho dojednania. Poukázal na to, že v článku I. bod 2 dohody je uvedené: „dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom napr. pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok.“ Preto ani odplata za poskytovanie balíka služieb podľa uvedenej dohody nemožno zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver a poukázal na ust. § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z., kde sa uvádza, že celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytovaní takejto doplnkovej služby aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, a teda z toho je zrejmé, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Uviedol, že žalobca túto zmluvu dobrovoľne podpísal a pokiaľ by odplata za poskytnutie služby bola zahrnutá do celkových nákladov, takýto postup by bol v rozpore so zákonom. Poukázal pritom na záver obsiahnutý v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 43CoR/5/2016 ohľadne dohody o poskytnutí služby a toho, že platba podľa nej nie je súčasťou celkových nákladov úveru ani súčasťou RPMN.

4. Žalovaný zároveň uviedol, že žalobca svoje tvrdenie o nesprávnom určení výšky RPMN neodôvodnil žiadnymi skutočnosťami, pričom žalovaný predložil súdu rozpis vzorca pre výpočet RPMN. Zároveň uviedol, že spotrebiteľská zmluva v bode 6 obsahuje výšku splátky pričom termíny splatnosti splátok sú uvedené v splátkovom kalendári pričom v zmluve je uvedený počet splátok 42, a teda zmluva má náležitosti podľa § 9 ods. 2 písmeno k) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal pritom na smernicu Rady ES 2008/48, ktorej výsledkom implementácie je zákon č. 129/2010 Z.z. Zároveň poprel, že by zmluva o úvere neobsahovala dobu trvania a termín konečnej splatnosti úveru, pričom poukázal na článok 4 bod 4.5 kde sa uvádza, že deň splatnosti poslednej splátky je dňom konečnej splatnosti úveru a uviedol, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zároveň uviedol, že z oznámenia žalovaného o schválení úveru, ktorý predstavuje zároveň aj potvrdenie akceptácia návrhu zo strany žalobcu obsahuje termín konečnej splatnosti úveru ako i údaj o dátume splatnosti prvej splátky pričom údaj o celkovej sume, ktorú je žalobca povinný zaplatiť, je obsiahnutý v bode 5 a 6 zmluvy o úvere. Uviedol, že adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti je uvedená v bode 12 ods. 12 zmluvných dojednaní pričom tieto zmluvné dojednania sú technickou súčasťou zmluvy o úvere pričom táto skutočnosť vyplýva z bodu 14 zmluvy o úvere pričom v danom prípade je zachovaná požiadavka na písomnú formu podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že z formulára „štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ je v bode 2 uvedené „bezúčelový revolvingový spotrebiteľský úver, resp. revolvingový úver na účel uvedený dlžníkom v zmluve o spotrebiteľskom úvere“, pričom predmetný formulár bol žalobcovi predložený pred

uzavretím zmluvy o úvere. Žalovaný preto z uvedených dôvodov žiadala, aby konajúci súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. K uvedenému podaniu sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 24.08.2017, ktorým doplnil žalobu a žiadal aby súd pripustil zmenu žaloby, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.5.2015 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.5.2015 je neplatná pričom tento svoj návrh na zmenu žaloby zdôvodnil a preukázal aj svoj naliehavý právny záujem na takomto určení. Zároveň v uvedenom podaní navrhol aby konajúci súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek použitia dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.5.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobcu spoločnosti Robi spol. s r.o. Nitra aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.5.2015 a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. K uvedenému podaniu pripojil dohodu o zrážkach zo mzdy, výzvy žalovaného na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 14.8.2017.

6. Vo veci sa vyjadril podaním zo dňa 29.9.2017 žalobca, ktorý uviedol, že zotrúva na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a vyjadreniach pričom má právo podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. domáhať sa svojho práva a má za to, že sú splnené zákonné podmienky na podanie určovacej žaloby tak ako bola súdu doručená podľa § 137 CSP. Zároveň uviedol, že výšku mesačnej platby sa žalobca nemal možnosť z dohody dozvedieť, keďže je vyjadrená len percentom zo schváleného úveru, ktorú výšku žalobca v čase uzatvorenia dohody ani nemohol poznať, nakoľko ešte nedošlo k jeho schváleniu. Takáto situácia spôsobuje nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu a preto je uvedená dohoda pre rozpor so zákonom aj pre rozpor s dobrými mravmi neplatná.

7. Konajúci súd uznesením č. 6Csp/95/2017-35 zo dňa 5.10.2017 návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a odvolací súd - Krajský súd v Nitre uznesením č. 25Co/388/2017-60 zo dňa 18.12.2017 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek použitia dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.5.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobcu spoločnosť Robi spol. s r.o. Nitra aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa predmetnej dohody v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500116827 zo dňa 29.5.2015 do právoplatného skončenia vo veci samej.

8. Na výzvu konajúceho súdu adresovanú žalobcovi zo dňa 22.9.2017 aby konajúcemu súdu oznámil výšku sumy, ktorú doposiaľ uhradil žalovanému na základe uvedenej zmluvy o úvere žalobca oznámil, že žalobca podaním zo dňa 9.10.2017 oznámil, že nevie súdu osvedčiť presnú sumu, ktorú na základe zmluvy o úvere uhradil žalovanému, keďže so žalovaným uzatvoril 29.5.2015 dve úverové zmluvy a dňa 19.8.2015 ďalšie dve úverové zmluvy pričom uviedol, že listom zo dňa 22.03.2017 bolo žalobcovi oznámené zosplatnenie úveru z dôvodu, že bol v omeškaní viac ako 3 splátky za mesiace november a december 2016 a január a február 2017 pričom žalobca uhradil 16 splátok po 81,82 eur a od marca 2017 uhradil ešte 67,80 eur. Uviedol, že od augusta 2017 sa mu vykonávali zrážky zo mzdy ku všetkým štyrom úverovým zmluvám.

9. Zástupca žalobcu nereagoval na výzvu súdu zo dňa 11.12.2018, ktorou ho súd vyzval aby uviedol aká suma bola žalobcovi zrazená z jeho mzdy zrážkami zo mzdy na uvedený úver, resp. akú sumu uhradil žalobca na uvedený úver.

10. Vo veci sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 17.12.2018, v ktorom uviedol, že zamestnávateľ žalobcu vykonal zrážky zo mzdy v sume 186,82 eur a keďže žalobca uhradil už sumu 1.541,09 eur, celkovo bola uhradená žalovanému suma 1.727,91 eur na uvedenú zmluvu o úvere. Zároveň uviedol, že uvedená zmluva je neplatná pre nedodržanie písomnej formy a to pre obsahovú nezhdnosť písomných prejavov v časti údajov týkajúcich sa výšky RPMN keď žalobcom predložený návrh zmluvy o revolvingovom úvere bol vopred pripravený a ktorý žalovaný v spojení s oznámením o schválení úveru dlžníkovi prijal dňa 29.05.2015 pričom tieto neobsahovali zhodné údaje RPMN a teda ak tieto dva jednostranné prejavy vôle neboli identické, tak podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. Uviedol, že nevyplýva zo žiadnej skutočnosti, že žalobca prijal žalovaným zmenený návrh zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a samotné čerpanie úveru nemožno považovať za

konkludentné prijatie návrhu zmluvy pričom zákon vyžaduje na platné uzavretie zmluvy písomné prijatie návrhu zmluvy. Uviedol, že v čase podpísania žiadosti o poskytnutie úveru dňa 26.05.2015 bola podpísaná len časť 5 uvedenej zmluvy t.j. údaje o požadovanom revolvingovom úvere pričom bod 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere kde je uvedené v zátvorke poznámka nedoplňujúce boli do zmluvy dopísané až po podpise žiadosti žalobcom a to žalovaným dňa 29.05.2015 a zároveň bolo žalobcovi zaslané oznámenie žalovaného o schválení úveru pričom toto oznámenie veriteľa už žalobca ako dlžník nepodpisoval. Uviedol, že v bode 7 žalobca prehlásil, že sa so zmluvnými dojednaniami zoznámil a nemá k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať. Uviedol, že so žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 26.05.2015 vyplýva, že žalobca žiadal o poskytnutie úveru v sume 1.500,- eur a teda bolo na vôli žalovaného či tomuto návrhu vyhovie pričom jeho rozhodnutie záviselo od posúdenia a vyhodnotení údajov o dlžníkovi, pričom mal možnosť schváliť iné parametre požadovaného úveru ako žalobca uviedol v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Uviedol, že takýto spôsob dohodnutia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôže požívať právnu ochranu. Uviedol, že údaje o požadovanom úvere spisoval zástupca žalovaného a nie je pravdepodobné, že by žalobca žiadal o úver spolu s dohodou o poskytovaní služieb s mesačnou splátkou 81,82 eur a údajom o RPMN 25,42 %. Uviedol, že žalobca dostal na podpis celý rad písomností, ktoré neprečítal, nebol mu vysvetlený obsah týchto listín, ich prípadné následky a je teda zrejmé, že nijako nemohol ovplyvniť zmluvné dojednania, nemal možnosť sa oboznámiť a prípadne akceptovať jednotlivé parametre úveru. Zároveň poukázal na to, že v oznámení veriteľa o schválení úveru sú uvedené i ďalšie zmeny, napr. dátum splatnosti prvej a poslednej splátky, predpokladaná RPMN za úver a je tam uvádzaná odplata za poskytovanie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb, ktorá v návrhu zmluvy uvedená nie je, a preto v žiadnom prípade oznámenie veriteľa o schválení úveru nemožno považovať za prijatie návrhu predloženého dlžníkom, a preto žalobca považuje konanie veriteľa, t.j. žalovaného nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom ale za nový návrh. Keďže nedošlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme tak ako to vyžaduje zákon ide o neplatný právny úkon. Taktiež uviedol, že zmluva o úvere je neplatná aj z iných dôvodov pričom uviedol, že pri výške úveru 1.500,- eur si žalovaný započítal hneď platbu za poplatok za poskytnutie úveru 150,- eur. Uviedol, že pri celkovej čiastke, ktorú musí žalobca ako spotrebiteľ vrátiť 2123,58 eur (42 mesiacov x 81,82 eur) predstavuje RPMN hodnotu 70 %. Uviedol, že výška mesačnej splátky je určená aj sumou 46,99 eur a aj sumou 81,82 eur pričom žalobca nemal možnosť výberu úveru bez dohody o poskytnutí služieb, a preto je uvedená zmluva v tejto časti neplatná, pričom zo strany žalovaného ide zjavne o nekalú obchodnú praktiku, resp. klamné konanie. Poukázal na právny názor Krajského súdu Trenčín v rozhodnutí č. 4Co/93/2017. Zároveň uviedol, že má za to, že neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy, keďže je neplatná zmluva o úvere ako hlavný záväzok. Preto vzhľadom na vyššie uvedené žalobca požadoval aby súd pripustil zmenu žaloby nasledovne: „1. Súd určuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.05.2015 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. 2. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 186,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 186,82 eur od 19.12.2018 do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. 3. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.05.2015 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.05.2015 je neplatná. K uvedenému podaniu pripojil oznámenie veriteľa o schválení úveru.

11. Vo veci sa vyjadril podaním zo dňa 13.2.2019 právny zástupca žalovaného, v ktorom uviedol, že pre vznik každej zmluvy platí, že musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom a ak nie sú tieto dodržané, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Aj podľa právnej teórie (napr. Fekete, I. : Občiansky zákonník. Komentár. EPOS. 2007, str. 119) : Všetky právne úkony ku svojej platnosti vyžadujú podstatné zložky, t.j. také, bez ktorých by nešlo právny úkon (essentialia negotii). Právny úkon okrem toho obsahuje aj pravidelné zložky (naturalia negotii), ktoré sa pravidelne vyskytujú pri každom právnom úkone. V prípade právnych úkonoch sa z času na čas vyskytujú náhodné zložky (accidentalialia negotii). Pravidelné a náhodné zložky právneho úkonu sú nepodstatnými zložkami právneho úkonu. Ich absencia nebráni tomu, aby išlo o platný právny úkon, pričom určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o

úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ďalej uviedol, že hodnota RPMN nie je žiadnym zákonom stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy čo jednoznačne to vyplýva zo znenia § 11 ods. 1 b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia jednotlivých zmlúv o revolvingovom úvere, pričom podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov a neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Preto ak by hodnota RPMN bola podmienkou vzniku zmluvy (teda obligatórnou náležitosťou pre jej vznik), potom by citované zákonné ustanovenia § 11 ods. 1 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z.z. nemalo žiadny právny význam. Žalovaný poukázal na to, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávajú a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Ak sa uvedený údaj nedá dohodnúť, nie je možné ho navrhnúť a ani návrh odmietnuť. Uviedol, že podľa § 2 písmeno i) zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v čase určenom v zákone - údaje platné v čase uzavretia zmluvy. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Uviedol, že ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016, v ktorom sa uvádza: „Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, skutočnosť, že navrhovateľ pri prijatí návrhu odporcu na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere /bod 6. Žiadosti/zmluvy/ údaje o RPMN úveru a predpokladanej RPMN revolvingového úveru líšiace sa od týchto údajov, ktoré uviedol odporca vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že navrhovateľ prijal návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol odporcom prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie.“ Teda RPMN nepredstavuje predmet záväzku; je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon.

12. V uvedenom podaní ďalej uviedol, že oznámenie o schválení úveru je rekapituláciou údajov vyplývajúcich z uzavretej zmluvy a jej ustanovení. Dôvod žalobcových tvrdení nie je po stránke skutkovej a ani právnej ani konkretizovaný a ani dôvodný. Zároveň poukázal na to, že zmluva je označená ako

zmluva o revolvingovom úvere, pričom zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by žalobca pri uzatváraní zmluvy konal nevážne a že žalovaný ako adresát údajného „nevážneho“ právneho úkonu vôbec mohol predpokladať nedostatok vážnosti právneho úkonu žalobcu, čo odôvodňuje právny záver, že právny úkon je vo vzťahu k nemu platný a dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nevážnosť či neexistenciu vôle, zaťažuje žalobcu ako toho, kto konal bez atribútu vážnosti (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 144/2010 zo dňa 30.03.2011, sp. zn. 1 Cdo 113/2008 zo dňa 27.05.2010 a sp. zn. 5 Cdo 429/2014 zo dňa 01.07.2016). Nemožno priznať relevanciu navonok neprejavenej vôle žalobcu čerpať len úver, nakoľko nemožno prihliadať na vnútornú pohnútku (motív) prejavenej vôle, keďže takáto pohnútku nebola právnym úkonom prejavená, a tým sa nestala jeho súčasťou (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 179/2011 zo dňa 26.03.2015). Zároveň tiež uviedol, že poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou súčasťou obchodnej praxe spojenej s poskytovaním úverov, pričom tento fakt bol a je zohľadnený aj príslušnou právnou úpravou a uviedol, že zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov definoval v § 2 písm. e) poplatok ako akúkoľvek platbu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov. Uviedol tiež, že neskôr prijatý zákon č. 129/2010 Z.z. legálnu definíciu poplatku síce nemá, no vo viacerých ustanoveniach hovorí o poplatku/och, pričom z tejto úpravy je zrejmé, že pod uvedeným pojmom sa má na mysli iná platba ako je úrok (napríklad v § 1 ods. 3 písm. i), § 2 písm. g), a pod.). S účinnosťou od 10.06. 2013 bola vykonaná zmena právnej úpravy poplatkov v zákone č. 129/2010 Z.z., kedy podľa novo prijatého ustanovenia (§ 9 ods. 10) Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa. Zámer pre prijatie uvedenej úpravy bol v dôvodovej správe k zákonu (pozn. zákon č. 132/2013 Z.z.) vyjadrený takto: Cieľom ustanovenia je zakázať veriteľom požadovať od spotrebiteľov poplatky alebo akúkoľvek odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu, na ktorom je úver vedený a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, a teda zákon v otázke poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom teda zaviedol výslovnú úpravu toho, aké poplatky pri spotrebiteľskom úvere sú ex lege zakázané. Uviedol, že poplatok za poskytnutie úveru je pritom všeobecne rozšírenou položkou, rovnako ako bol poplatok za vedenie, správu a evidenciu spotrebiteľského úveru. Je preto podľa nášho názoru opodstatnené tvrdiť a prijať aj záver, že táto položka v rámci celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nepredstavuje takú kategóriu, aby musela byť zakázaná ako taká. To napokon potvrdzuje aj spomenutá dôvodová správa. Zo zákonnej úpravy vyplýva, že zákonodarca poplatok nepovažoval za poskytnutie úveru za problematický a neprípustný. Samozrejme tým netvrdíme, že všetko, čo nie je zákonom zakázané je aj automaticky a bez ďalšieho právom aprobované. Skôr poukazujeme na to, že v rámci pomerne podrobnej a rozsiahlej úpravy poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom by aj v zmysle teórie racionálneho zákonodarcu bolo prirodzené a očakávateľné, že by sa zakázal aj poplatok za poskytnutie úveru, ak by bol považovaný za problematický a neprípustný. Prijatím zákona č. 132/2013 Z.z. sa vytvorila relatívne ucelená úprava poplatkov voči bankám, stavebným sporiteľniam a iným poskytovateľom úverov, a zároveň aj jej obsah bol vymedzený pomerne presne (nezakazujú sa poplatky ako také, ale len presne určené). Prijatá právna úprava predstavuje tak aj vytvorenie určitého rámca právnej istoty pre všetkých účastníkov dotknutých právnych vzťahov. Preto mal za to, že poplatok za poskytnutie úveru je prípustný a dovolený a z jeho označenia je nepochybné, za čo konkrétne sa uhradza. Na rozdiel od pojmov vedenie, evidencia alebo správa úveru, ktoré sú do určitej miery vďaka svojej všeobecnosti viacvýznamové, v prípade poplatku za poskytnutie úveru je obsahovo presne a transparentne vyjadrené, za čo sa poplatok platí. Poplatok definuje svojím názvom (označením), za čo sa platí. Ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). Platba (poplatok, odmena) za činnosť, ktorá je v záujme oboch účastníkov úverového vzťahu nie je slovenskému právnemu poriadku neznáma. Ust. § 499 Obchodného zákonníka upravuje dohodu o provízii za záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky. Zákonnosť uplatňovania poplatku za poskytnutie úveru potvrdila aj Národná banka Slovenska (pripojený list zo dňa 29.01.2016).

13. V uvedenom podaní čo sa týka RPMN uviedol, že nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že hodnota RPMN v zmluve má predstavovať hodnotu najmenej 70 % . Uviedol, že úver bol poskytnutý vo výške 1 500 Eur

a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ vrátiť je 2123,58 Eur z uvedeného musí byť aj žalobcovi jasné, že výsledná RPMN nemôže byť viac ako 70%. Poprel tvrdenie, že žalobca nemal možnosť uzavrieť úver bez dohody o poskytovaní služieb a uviedol, že ide o nepravdivé tvrdenie, odôvodnené všeobecnými a nekonkretizovanými tvrdeniami. Taktiež uviedol, že dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver, nakoľko v zmysle § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia príslušných je uvedené: Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Uviedol, že podľa ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, pričom do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Predmetné služby sú dobrovoľné. Ak by teda žalobca dohodu vôbec nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Keďže dohoda o poskytovaní služieb predstavovala fakultatívne dojednanie, je vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údaj, nakoľko ani nemohol byť zahrnutý do vzorca výpočtu. Zároveň poukázal na to, že žalobca nepreukázal žiadnu skutočnosť, ktorou by mal byť spojený vznik bezdôvodného obohatenia. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je „kauzou“ existencie pohľadávky, ktorú má dlžník uspokojiť, čo znamená, že plnenie prostredníctvom zrážky zo mzdy je plnením takto zabezpečenej pohľadávky. Preto napokon uviedol, že nie sú splnené zákonné podmienky pre zmeny žaloby a súčasne ani pre vyhovie podanej žalobe ani v súčasnom znení, a ani v znení zodpovedajúcom navrhovanej zmene. Žiadal aby súd podanú žalobu zamietol.

14. Vo veci sa vyjadril podaním zo dňa 05.03.2019 žalobca, v ktorom uviedol, že zotrváva na svojich všetkých doterajších vyjadreniach.

15. Konajúci súd uznesením č. 6Csp/95/2017-227 zo dňa 16.04.2019 nepripustil zmenu žaloby tak ako to žalobca navrhol v podaní zo dňa 17.12.2018.

16. Konajúci súd podaním zo dňa 24.05.2019 vyzval právneho zástupcu žalobcu aby súdu predložil úradne overený podpis žalobcu, keďže na žalobe žalobcu (čl. 2) a zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru (čl. 6), na odvolaniach žalobcu zo dňa 20.10.2017 (čl. 44 a čl. 48) na ospravedlnení neúčasti na pojednávaní zo dňa 25.10.2017 (čl. 50), na plnomocenstve zo dňa 15.9.2018 (čl. 104), na ospravedlnení neúčasti žalobcu zo dňa 5.10.2018 (čl. 119), v odpovedi na výzvu súdu zo dňa 11.10.2018 (čl. 120), na návrhu na zmenu žaloby zo dňa 17.12.2018 (čl. 172) a na plnomocenstve zo dňa 21.3.2019 (čl. 221) sa nachádzajú rozdielne podpisy žalobcu a súd má teda dôvodné pochybnosti o tom, ktorý podpis je pravým podpisom žalobcu, pričom právny zástupca žalobcu konajúcemu súdu podaním zo dňa 25.06.2019 predložil plnomocenstvo udelené mu žalobcom s úradne overeným podpisom žalobcu zo dňa 21.06.2019, pričom uviedol, že sa nevie vyjadriť k rozdielnym podpisom na predošlých vyjadreniach, resp. na pôvodne predloženej plnej moci keďže komunikácia medzi nim a žalobcom prebieha výhradne písomne a telefonicky a nepodarilo sa mu skontaktovať so žalobcom.

17. Konajúci súd vyzval podaním zo dňa 04.07.2019 právneho zástupcu žalobcu aby oznámil kto podpísal žalobu, pričom táto výzva bola zopakovaná aj dňa 22.07.2019, dňa 03.09.2019 a 21.10.2019. Právny zástupca žalobcu v podaní zo dňa 14.07.2019 oznámil, že nevie kto podpísal žalobný návrh zo dňa 08.06.2017.

18. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 10.03.2020 konajúcemu súdu zaslal rozpis vzorca pre výpočet RPMN k predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere pričom uviedol, že RPMN v danom prípade predstavovala 25,22 %.

19. Na pojednávaní dňa 06.04.2020 sa nezúčastnil žalobca ani právny zástupca žalobcu, ktorý elektronickým podaním zo dňa 22.03.2020 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, pričom uviedol, že súhlasí s tým aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Na uvedenom pojednávaní sa nezúčastnil

zástupca právneho zástupcu žalovaného, ktorý elektronickým podaním zo dňa 27.03.2020 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, pričom uviedol, že súhlasí s tým aby súd pojednával v jeho neprítomnosti.

20. Podľa § 137 písmeno c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo na najmä o určení, či tu právo je alebo, nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 1 odsek zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 odsek 2 písmeno a), b) a k) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať druh spotrebiteľského úveru, obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo veriteľa ak ide o právnickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 11 odsek 1 písmeno a) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 odsek 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 odsek 2 písmeno a) až k), r) a y) a § 10 odsek 1.

Podľa § 11 odsek 1 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 odsek 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Súd po oboznámení sa so žalobou, s vyjadreniami žalovaného, z dokladov založených v spise a na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení zistil, že žaloba nie je dôvodná. Z obsahu žaloby mal súd za preukázané, že na strane žalobcu je naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedeného úveru podľa § 137 písmeno c) CSP, keďže žalobca má záujem na tom aby vedel aký je jeho skutočný dlh vyplývajúci z uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere t.j. či má okrem istiny úveru platiť aj úroky a poplatky. Naliehavý právny záujem na strane žalobcu vyplýva aj zo skutočnosti, že spotrebiteľská zmluva je právnym základom, na základe ktorého vzniká záväzok veriteľa, poskytnúť spotrebiteľovi úver za podmienok dohodnutých v zmluve a z ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. teda vyplýva, že sa možno domáhať určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

22. Z obsahu uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal súd tiež za preukázané, že túto uzavreli obidve strany, pričom došlo k dohode o výške poskytnutého úveru v sume 1.500,- eur, o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 17,40 %, o celkovej čiastke, ktorú musí žalobca zaplatiť za celú dobu splácania úveru v sume 2.123,58 eur, o počte mesačných splátok 42 ako i výške mesačnej splátky 46,99 eur, o poplatku za poskytnutie úveru 150,- eur. V uvedenej zmluve je uvedená aj celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť, t.j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru plus poplatok za poskytnutie úveru spolu v sume 2.123,58 eur. Konajúci súd mal teda za to, že uvedená zmluva mala všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom v zmluve bola uvedená aj výška RPMN za úver 25,22 %.

23. V priebehu konania nebolo preukázané tvrdenie žalobcu o tom, že by uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere bola neplatná, keďže nepreukázal, že došlo k porušeniu ustanovení § 37, 38, 39 Občianskeho zákonníka, resp. že došlo k porušeniu § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere mala písomnú formu.

24. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že úver je bezúročný a bez poplatku z dôvodu, že RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola v neprospech spotrebiteľa podľa § 11 ods. 1 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z.z. mal konajúci súd za to, že žalobca v podaniach zo dňa 27.07.2017 ako i v podaní zo dňa 10.03.2020 preukázal, že RPMN v danom prípade predstavovala 25,22 % a teda neobstojí tvrdenie žalobcu, že by bola uvedená výška RPMN v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Čo sa týka počtu a dátumov jednotlivých splátok mal konajúci súd za to, že tieto boli dohodnuté v prílohe k zmluve o revolvingovom úvere tak ako to uviedol žalovaný v podaní zo dňa 27.07.2017, pričom počet a splatnosť jednotlivých splátok sú uvedené v splátkovom kalendári, ktorý tvoril prílohu uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedený splátkový kalendár však v priebehu konania žiadnou zo strán predložený nebol. Konajúci súd vzhľadom na vyššie uvedené žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, nakoľko súd žalobu zamietol, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a)neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.